

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola II. Edilredo Regi & Principibus populoque Nordanhumbrorum
gentis. Excellentissimo Æthelredo Regi & amicis dulcißimis Osbaldo
Patritio & Hosbercto Duci, & omnibus fraternæ dilectionis amicis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](#)

EPISTOLÆ
EPISTOLA II.

Edilredo Regi & Principibus populoque
Nordanhumbrorum gentis.

EXCELLENTISSIMO & ETHELREDO REGI
& amicis dulcissimis Osbaldo Patrio & Hosberlo Duci, &
omnibus fraternæ dilectionis amicis Alchuinus Leuita
æterna beatitudinis salutem.

SVAVITAS sancti amoris sæpius me cogit de antiqua admonere amicitia, de animarum vestiarum salute, & de fidei veritate, & de pacis concordia, quam habere debetis inter vos; quia amicitia, quæ deseripta potest, nunquam vera fuit. Amicus fidelis diu queritur, vix inuenitur, difficile seruatur. Vos, querens, inueni amicos, seruabo amicos. Nec dimittam, quos amare cœpi, & silingua taceat vestra de me, literæ tamen meæ non taceant de vobis, sed semper ad monitione deuotionis studio, quorum semper desidero prosperitatis salutem. Cogitate quis vos de multiplici liberauit tribulatione, quoties præsentem eius misericordia euasistis morte. Quoties de manu inimicorum erepti fuistis. Recordamini, quis vobis omnes perdonauit honores, quos largitus est: prosperitates contulit, sanitates largitus est, omnibus vos vestris fecit sublimiores. His omnibus bonis nolite ingrati esse, quia eorum gratia bonorum vitam merebitur sempiternam. Nec hæc felicitas huius seculi vobis æterna esse poterit.

Studete diligentissime, ut post hos honores terrenos celestes habere mereamini. Omnia huius seculi delectamenta velut volatilis fugient umbra; & solummodo manet in remuneratione bona, quod pro Dei amore egistis. Grandis enim via de terris videtur esse in celum; firmissima debet esse scala, per quam ascenditur. Facilis est casus

ad

ad inferna. Sed hæc facilitas magnam habet difficultatē, sempiternum siquidem ignem; qui vrit inextinguibiliter, cadens in illum. Difficultas verò ascensionis in cœlum magnum habet gaudium, dum peruenitur, quo ascendit, beatitudinem siquidem sempiternam.

Si fortè quæritis, quomodo quis ascendat in cœlum, vel quomodo cadat in infernum. Per mala igitur operauit homo ad inferna; per bona verò ascendit ad superna. Mala itaq; sunt opera delectatio carnalis, ambitio fæcularis, avaritia, & omnis concupiscentia mala, violentia, rapina, mēdacia, luxuria, fornicatio, inuidia, ebrietates, comedationes, inimicitia & superbia; dicente Apostolo: Qui talia agunt, regnum D E I non possidebunt, nisi in confessione & longa pœnitentia & eleemosynis multis emendentur. Vnumquodq; eorum, quæ enumeraui, regnum D E I claudere poterit & infernales pœnas aperire hominibus. Vx animæ, quæ ardentes flamas semper sustinere cogitur. Bona verò sunt opera, per quæ ascendere in cœlum possumus, charitas D E I, honor illius & timor, vigiliæ & orationes ad Dominum, dilectio hominum, & misericordia in homines, & remissio peccantibus in nos; iustitia in iudicijs, veritas in verbis, patientia in aduersitatibus; nemini reddere malum pro malo; eleemosynæ in pauperes; benignitas in omnes homines, pietas ad amicos, fides recta ad Dominum, spes firma ad illius bonitatem; modestia in vestimentis & omni vſu seculi: temperantia, continentia, in cibo et potu, in mente humilitas, in moribus honestas, in omni vita æquitas. Hi sunt gradus per quos cœlum ascenditur. Hi mores, qui faciunt homines laude dignos. Hæc opera, quæ gaudia merentur sempiterna. Hæc est sapientia vera, ut homo sibi præuideat, quomodo in æternum fæliciter viuat. Nullatenus homo perire poterit, sicut animal quodlibet,

B

libet,

CCANJ
SJJ
VM, 1711.
STV
24

libet, sed post hanc vitam victurus erit in æternum; bene propter bona opera; malè propter mala opera: quia D E VI vnicuiq; reddet secundum sua opera.

Nolite iniustas amare diuitias, quia omnis iniustitia vicitur à Domino. Et meliore est benedictio DEI, quam omnes diuitiae mundi. Quidquid in seculo amat, arrititur; quidquid pro DEO datur, habetur. Cui largus eris, si tuæ animæ tenax; vel quis tibi fidelis erit, si tu tibi ipse infidelis eris? Cur in aliū spem ponis, & tu tibi ipse benefacere non vis? Morieris ô homo, & omnia dimittes, quæ habes. Hic vis diues esse peregrinus, & parui temporis hospes, & non vis ibi diues esse, ubi semper eris? Præmitte tibi diuitias tuas, vt habeas in æternum, quod amas in sæculo. Construe tibi bonis operibus beatam domum. Quam miser erit, qui semper ardorius erit in igne, qui tenebris circumdatu horrendis, qui nihil audiet nisi voces flentium & stridentium dentibus, horroremq; qui nihil sentit, nisi flamas edaces & frigora ingentia & vermium venenatos dentes? Ut hæc horribilia, ô amice, euadere valeas, nullus tibi labor durus videri debet; vt ad illam beatitudinem peruenire merearis, æterna pace iucundissimam, æterna gloria felicissimam.

Nulla secularis ambitio, nulla carnis delectatio, nulla inimicorum vindicta impedit cursum tuum; sed curre dum lucem habes, operare dum dies est, quatenus ad lucem peruenias perpetuam, vt cum Christo & Sanctis eius regnare merearis ad gloriam sempiternam.

Non solum vos viri clarissimi, & filij charissimi his meis admoneo litterulis, sed & omnes dilectæ gentis principes, & diuersorum nominarum Ecclesiasticæ pietatis ordinis, seu secularis potentiaz sublimitates, communis charitatis intuitu, quasi alumnus vestre dilectionis deuotus de-

precor,

precor, DEI diligentissimè obedire præceptis, prædicato-
ribus salutis vestrae subditos esse. Illorum est, (id est, sacer-
dotum) verba Dei non tacere. Vestrum est, o principes,
humiliter obedire, diligenter implere. Regis est omnes
iniquitates pietatis suæ potentia opprimere; iustum esse in
iudicijs, pronum in misericordia. Secundum quod ille
miseretur subiectis, miserebitur ei Deus. Sobrium in mo-
ribus, veridicum in verbis, largum in donis, prouidum in
consilijs; consiliarios habere prudentes, Dominum timen-
tes, honestis moribus ornatos. Oportet eum non cupidum
esse alienarum hæreditatum, non auarum, non violenter
rapientem, dicente Apostolo, Neque fures, neque auari, neque rapaces regnum DEI possidebunt. Etsæpe per rapinas
propria amittit; quia Deus gemitum exaudit oppressorum.

Legimus quoque quod Regis bonitas totius est gentis
prosperitas, victoria exercitus, aëris temperies, terræ abun-
dantia, filiorum benedictio, sanitas plebis. Magnum est
totam regere gentem. A regendo vero Rex dicitur, &
qui bene regit subiectum sibi populum, bonam habet a Deo
retributionem, regnum scilicet cœlestis. Valde feliciter
regnat in terra, qui terreno regno merebitur cœlestis. O-
rationibus vero & vigilijs eò instantius ad Deum insistere
debet, quod non pro se solummodo, sed & pro totius gentis
prosperitate Deum deprecari debet. Similiter principes
& iudices populi, in iustitia & pietate populo præsint, vi-
duis, pupillis, & miseris sint quasi patres, quia æquitas prin-
cipum populi est exultatio. Ecclesiarum Christi sint de-
fensores & tutores, ut seruorum Dei orationibus, longa-
viant prosperitate. Ecclesia sponsa est enim Christi, &
qui eam violare nititur, vel rapere quæ sua sunt, vindicat
in eum Deus Christus sponsus sanctæ suæ Ecclesiæ.

Videtis quomodo perierint antecessores vestri Reges,

B 2

&

CLXV
SJJ
um, m,
SIV
24

& principes propter iniustias, & rapinas, & immunditias
vitæ: nec ab huiuscemodi mudi se peccatis criminū capi-
lum, Deum timentes, abstinuerunt; nec, quod peius est,
immanissima scelerum vulnera pœnitentiæ medicamen-
tis sanare curarunt. Computuerunt in peccatis suis, do-
nec repente terrore cecidit super eos iudicium Dei, &
tām infelicitate in conspectu omnium perierunt, quām im-
pudenter sine villa reuerentia pessimiſ ſe inuolui ſceleribus
non metuerunt. Heu quām miserè præsentem perdide-
runt vitam! Sed multo miserabilius in æternis cruciantur
tormentis. Timete illorum perditionem, & à talibus vos-
metipſos impietatibus obſeruate, in quibus illi perierunt.
Idem enim Deus ſuper veftra vigilat opera, qui illorum
non pepercit ſceleribus. Multi verò per rapinas & iniqui-
tates colligere geſtiunt, & neſciunt, quōd vtrumq; propter
auaritiam iniquam, & terrena cito perdunt bona, & cœle-
ſtia nunquam adquirunt.

Illiusmodi, vii fratres, vobis metipſis caute iniquitates,
quatenus Deum omnipotentē in præſentivita propitium
habere mereamini, & in futuro æternorum largitorem
bonorum.

Pacem habete inter vos, & benignitatem, & misericor-
diam, & iuſtitiam ad oēs homines; & caſtitatem corporis
cufodite veftri, vt Spiritus sanctus veftris habitet pectori-
bus; qui ſapiens vobis ſemp ſuggerat conſiliū, vſq; ab omni
defendat hoſte viſibili & inuifibili: veftroq; Domino fide-
les eſtote. Per veftram concordiam regnum dilatetur
veſtrum, quod ſæpe per diſcordiam minui ſolebat; dicente
ipſa veritate: Omne regnum in ſeipſum diuitum non ſta-
bit. Sicuti maxima imperia per diſfleſiones in teſtinis di-
lapſa decreſcebant, & ē contrario minima quæq; ciuitatis
cuiuſlibet vel prouinciæ; per pacificā concordiā regnum
cresce.

Matth. 12.

Vide Notas.

crescebat & proficiebat, & fortioribus sibi tandem impe-
ratabat regnis.

Timete flagellum, quod venit super Ecclesiam S. CVD-
PERTI, locū scilicet sanctissimum & multorum sanctorum
suffragijs diuicissimum, nunc verò miserabiliter à paganis de-
vastatū. Qui hoc non timet, & seipsum non corrigit, & pro
sua patriæ prosperitate non plangit ad Deum, carneum
non habet, cor sed lapideum.

Episcoporum est monasteria corrigerē, seruorum
Dei vitam disponere, populo Dei verbum prædicare &
diligēter plebem erudire subiectam; Laicorum est obedi-
re prædicationi, iustos esse & misericordes, quatenus di-
uina benedictio per suam magnam misericordiam nobis
nostrisq; nepotibus patriam in bona prosperitate conser-
uare dignetur, quam nostris parentibus per pietatis suæ
dexteram perdonare dignatus est.

EPISTOLA III.

Domino Piissimo & Præstantissimo & o-
mni honore dignissimo David Regi.

FLACCUS ALBINVS VESTRÆ BEATI-
tudini æternam in Christo salutem.

DILECTO sanctæ dilectionis vestræ omnibus ho-
ris etiam & momentis auditatem pectoris mei
abundanter reficit, & decoris vestri facies, qua
suos amabiliter considerare solebat, totas memoriae meæ
venas, cum magna iucunditate desiderabiliter implet, &
quasi multatum in corde diuinarum species, vestræ boni-
tatis nomen, & aspectus reconditur. Ideo mihi magna est
iucunditas, vestræ dulcissimæ prosperitatis audire lætitiam,

B 3

ad

CCAN
SII
omg. Ivn.
SIV
24